

Beste mensen,

Aan het eind van een kerkdienst wordt vaak de zegenbede uitgesproken:

De Heer zegene u en behoede u.

De Heer doet Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig.

De Heer verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede. (Numeri 6:24-26)

In de nieuwe Bijbelvertaling staat:

Moge de Heer u zegenen en beschermen.

Moge de Heer u het licht van Zijn gelaat over u doen schijnen en u genadig zijn.

Moge de Heer u zijn gelaat toewenden en u vrede geven.

Ook dat klinkt nog wel plechtig. Zo zegenden in het oude Israël de priesters hun volk. De gemeente heeft zich deze wens ook toegeëigend. Met die goede woorden worden we dan de wereld weer ingestuurd. Gaan we er wat mee doen, of gaan deze woorden langs ons heen, worden het nog daden?

Het is een drievoudige zegenwens: Dat God bescherming mag geven, dat Hij op een welwillende wijze naar ons mensen zal omzien en dat Hij vrede zal geven.

In Israël wenst men elkaar bij een begroeting nog steeds vrede (sjalom) toe. Een zegenbede is een wens dat het je goed mag gaan. Als we elkaar feliciteren zegenen we elkaar eigenlijk ook: goed naar iemand spreken. Daar tegenover staat de verwensing, de vloek, iemand het kwade toewensen.

Het is mooi als we geloven dat God zijn aangezicht/gelaat over ons doet schijnen, dat Hij ons welgezind is, Hij is niet onze vijand. God heeft de mensen bij het begin van de schepping gezegend, God heeft de Sabbat gezegend. God wil met de mensen, Zijn schepselen, verbonden zijn. Hij heeft een verbond met de mensenkinderen gesloten. Hij is onze bondgenoot. Hij wil met ons verder gaan, met ons op weg, Hij heeft oog voor ons. Om staande te blijven in dit leven kunnen wij wel kracht van boven, zegen, gebruiken. God wenst ons zegen toe, wij mensen mogen Hem daarin navolgen, door het "licht van ons gelaat" over elkaar te laten schijnen. En dat gaat niet alleen met woorden, zegenen is ook doen. Er zijn er die elkaar niet meer aankijken en elkaar niet meer zien zitten. We kunnen iets voor elkaar betekenen.

Toen ik het ouderlijk huis verliet, kreeg ik een Bijbeltje mee van mijn ouders, daarin stond voorin geschreven: Wees een zegen! God zegent, wij mensen kunnen ook tot zegen zijn voor elkaar in wat wij doen. Zo lang er zegen is, is er hoop!

Een gezegende Sabbat toegewenst,
Roel Dijk